

Elegünk van belőlük!

2023 április 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Van azonban egy megoldási javaslatom: mi szívesen odamegyünk a következő kordonbontási kísérletre, úgy néhány százezren.

Tegnap este nagy baloldali seregszemle volt a budai Várban, ahol a magyarországi baloldal ork-kohójában

régebben vagy újabban kikelt valamennyi szörnyszülött magából kivetkezve üvöltötte, hogy „elegünk van!”

Csak a nagy Sauron hiányzott a színről, aki mindeközben valószínűleg a zsidóktól zabrált szemlehegyi villájában whiskeyzgetve várta, hogy az orkok elhozzák számára a hatalmat jelentő győzelmet. Erre azonban ezúttal sem került sor.

Pedig az orkok sokan voltak, és mindent bevetettek. Ott volt az összes nyálfröcsögve OIG-zó, bezzegromániázó, magyargyűlölő, amerika-s...ggnyaló politikai prostituált a magyar parlament bal oldaláról.

Akik – a baloldal által sajátosan értelmezett jogállamiság jegyében – összeröfentettek egy be nem jelentett (tehát törvénytelen) tömegrendezvényt a Miniszterelnökség elé, ahol politikai pedofíliájukat kiélve középiskolás diákokat biztattak fel, hogy mindenféle trágárságot üvöltsenek bele az éterbe.

ők, szegények, azt képzeltek, hogy forradalmat csinálnak, pedig csak a magyarországi baloldal aktuális zavarkeltési kísérletének statisztáiként üvöltöztek, amivel persze nem voltak tisztában, mert nem hajlandóak olyan fölösleges tárgyak tanulásával bíbelődni, mint a történelem, így aztán fogalmuk sincsen arról, hogy mi történt Magyarországon 1918–19-ben, 1945 és 1948 között vagy éppen 1956-ban. Nem baj, üvöltözni azért lehet, sőt, így lehet csak igazán.

A dolog persze nem állt meg az üvöltözésnél – a baloldal ritkán áll meg ott –, hanem jött a jól ismert törés-zúzás, ezúttal kordonbontásnak nevezve. Hadházy Ákoson és a momentumos hülyegyerekeken – az egyetlen értelmes mondatot érthetően elmondani képtelen László Lajoson, a diplomájának hiányát egy elegáns kesztyűvel leplezni próbáló ál-közgazdász Hajnal Miklóson és a minden idők legszürkébb politikusa címet kiérdemelt Gelencsér Ferencen – kívül ott volt a suttyó proli formáját ismételten hozó Komjáthi Imre, és persze kedvenc neokommunistánk, Jámbor András, akinek az elvtársai találmásra kiválasztott járőreket vernek félholtra Budapesten, ami után ártatlan tekintettel és nagy boci szemekkel mondja bele a kamerába, hogy elítéli az ország minden formáját.

Most is teljesen országmentesen próbálta ráborítani az egyik kordont a rendőrökre. Akik egy idő után megunták ezt az egészet, végre elvették a könnygázt, és belefűjték az orkok képébe.

Amitől az orkok megsértődtek, és amit a nyomukban járó „független” sajtó képviselői azonnal fényképezni kezdtek, hogy a The New York Times, a Der Standard és a Süddeutsche Zeitung hozhassa a képeket az orbáni diktatúrában könnygázzal lefűjt tüntetőkről.

Nyilván ez volt a cél. És miközben pontosan tudjuk, hogy ez a cél, mégis felmerül bennünk a kérdés, hogy miért finomkodunk a fejét hol anarchistaként, hol zöldként, hol progresszív liberálisként, hol neokommunistaként újra meg újra felütő kommunista sárkánnyal? Miért nem vágjuk le végre a fejét, mielőtt megint úgy járunk, mint 1919-ben vagy 1945 után? Persze, tudom: a nemzetközi közvélemény. Az Európai Unió. Az uniós források. Az Amerikai Egyesült Államok. Az emberi jogok. Az Európa Tanács. Mindezt értem.

Van azonban egy megoldási javaslatom: mi szívesen odamegyünk a következő kordonbontási kísérletre, úgy néhány százezren. És – persze országmentesen – eltakarítjuk ezt a bandát a budai Várból. Mert nekünk meg belőlük van elegünk!

Borítókép forrása: Facebook

Felföldi Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
